

การคาดการณ์ระดับความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

The Forecast Level of Success in The Management of The Internal Quality Assurance in Course Level of Suansunandha Rajabhat University

ปาริฉัตร จันทน์นวล*
ธีระวัฒน์ จันทิก**

บทคัดย่อ

ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และด้านผลลัพธ์ โดยภาพรวมระดับความเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งด้านผลลัพธ์ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ

ระดับปฏิบัติที่คาดการณ์ของการดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2557 ทั้ง 6 องค์ประกอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยองค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 4

อาจารย์ องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา และองค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะแต่ละคณะมีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน รวมทั้งมีลักษณะนักศึกษาที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงาน, การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

*นักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The objectives of this research were to 1) To determine the level achieved in the management of quality assurance in education. course level of Suansunandha Rajabhat University, 2) To Forecast Level of Success in The Management of The Internal Quality Assurance in Course Level of Suansunandha Rajabhat University. Population was 701 lecturers from 6 faculties and 7 colleges of Suansunandha Rajabhat University. Using a sample of 255 was used in the study was a questionnaire. The data analysis method using descriptive statistics which were featured frequency, percentage, means, standard deviation, and Inferential statistics include statistical values (t-test) one-way analysis of variance and stepwise multiple regression analysis.

The result of the study revealed that

1. Implementation of quality assurance in education of Suansunandha Rajabhat University. Include the inputs, processes and outcomes. The opinions of the respondents. The level agreed with the three factors by ranking from output input and process.

2. Class action projected on the basis of the implementation of quality assurance in education in course level in academic year 2014. From the six elements, the opinions of the respondents. The level agreed with the 6 elements by ranking from the fifth element of curriculum, instruction, assessment of learners, The first

element of the standards, the sixth element of learning support, the fourth element of professor, the third element of student and the second element of graduate.

3. Professor at the Faculty of differing opinions on the success factors in the management of the quality of the course of Suansunandha Rajabhat University have opinion vary. This is probably because of the faculty are teaching different. The aim was different. The students look different. As a result, a professor at the Faculty of differing opinions on the success factors in the management of quality assurance in education in course level of Suansunandha Rajabhar University was different.

Keywords: MANAGEMENT, INTERNAL QUALITY ASSURANCE IN COURSE LEVEL, SUANSUNANDHA RAJABHAT UNIVERSITY

บทนำ

ปัจจุบัน การผลิตบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในสังคมปัจจุบัน การดำเนินงานและการบริหารงานระดับหลักสูตร จึงถือว่าสำคัญที่สุด จึงได้มีการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มาเป็นแนวทางในการดำเนินงาน โดยมีหลักการในการดำเนินการดังนี้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2557)

หลักการที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรเป็นการประกันคุณภาพการ

จัดการศึกษาว่าหลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาองค์ประกอบสำคัญ คือ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

หลักการที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับหลักสูตร มีการเชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่ง สกอ.ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

หลักการที่ 3 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพินิจพิจารณา ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมินเพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

หลักการที่ 4 สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทําระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานที่เทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบ

และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ

จากปรากฏการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาที่สำคัญในเรื่องของการให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกส่วนงาน ทุกระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อการให้ความร่วมมือ การร่วมพัฒนา ให้การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งยังในปีการศึกษา 2557 จะมีการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา ลงลึกถึงในระดับหลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ทำทนายมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เรื่องการคาดการณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อคาดการณ์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทั้งนี้ ผู้วิจัยหวังว่าผลการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อคาดการณ์ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร ประชากรที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ประจำที่ผ่านการอบรมเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2557 จาก 6 คณะ 7 วิทยาลัย รวม 13 หน่วยงาน ได้แก่ คณะครุศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, คณะวิทยาการจัดการ, คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, คณะศิลปกรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยนานาชาติ, วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ, วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ, วิทยาลัยสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน และวิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่

2. ขอบเขตตัวแปร โดย ตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประเภท, ประสบการณ์ในการทำงาน และหน่วยงาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 การบริหารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า, กระบวนการ และผลลัพธ์

2.2.2 องค์ประกอบคุณภาพตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2557 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน, องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต, องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา, องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์, องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการคาดการณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยศึกษาจากแนวคิดต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3. ขอบเขตเวลา โดยทำการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามในเดือนพฤษภาคม 2558

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา, การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมิน, แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ, แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีเชิงระบบ และแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการศึกษา ได้แก่ เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 (พิเชษฐ์ วายูวรรณะ, 2550), เรื่องบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวังในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในตามการรับรู้ของบุคลากรของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี (ชนินทร์ ศรีทอง, 2551), เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก (รัชชัย ดีเจริญ, 2552), เรื่อง การประเมินโครงการคุณธรรมนำความรู้สู่ความดีของโรงเรียนต้นแบบคุณธรรมนำความรู้สู่ความดีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรีเขต 2 (ขวัญนภา อุณหกานต์, 2553), เรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

(ประนอม รอดวินิจ, 2553), เรื่องการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง (คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง, 2554), เรื่องปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะวิชามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน (จินตนา สระทองขาว, 2554), เรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (สุวี ศุณาลัย, 2555), เรื่องการพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ธวัชชัย ศุภดิษฐ์, 2557), เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคลากรสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (เปี่ยมสุข ท่งกาวิ, 2557), เรื่องการประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษาของประเทศกำลังพัฒนา (Lim, 1999), เรื่องประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือเชิงนโยบาย แล้วอนาคตต่อไปจะเป็นอย่างไร (Elaine El-Khawaw, 2013), เรื่องการประเมินผลคุณภาพการเรียนรู้ : การทวนสอบองค์ประกอบโดยได้ศึกษาถึงวิธีการที่เพิ่มคุณค่าทางการศึกษาให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น (Jason M.lodge and Agnes Bonsanquet, 2013) และเรื่องการจัดการคุณภาพที่มีประสิทธิภาพต้องใช้วิธีการที่เป็นระบบและวัฒนธรรมองค์กรที่มีความยืดหยุ่น : การศึกษาเชิงคุณภาพในหมู่นักวิชาการ (Jan Kleijnen and Diana Dolmans, 2014)

ระเบียบวิธีวิจัย

การคาดการณ์ระดับความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนสุนันทาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบแบบแผน และเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. จัดเตรียมและค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร รายงาน สถิติ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา การประเมิน ความสำเร็จ

2. เขียนโครงการวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการ พิจารณาหัวข้อโครงการวิทยานิพนธ์ที่บัณฑิตวิทยาลัย แต่งตั้งและรับข้อเสนอนี้จากคณะกรรมการ ปรับปรุงแก้ไข

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรง ด้านเนื้อหา (Validity) และนำไปทดสอบโดย ทดลองใช้กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ เป้าหมายจำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบความ เที่ยงตรง (Reliability) และนำมาปรับปรุง แก้ไข แล้วนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างต่อไป

4. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความ ถูกต้อง วิเคราะห์ผลข้อมูลจากสถิติแล้วสรุปผลการ วิจัยรายงานผลการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การเขียน

5. รายงานการวิจัยฉบับร่างเสนออาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง จัดพิมพ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา มีแหล่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยกัน 2 แหล่ง ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่างๆ คือ หนังสือวิชาการ วารสาร ตำรา งานวิจัยและ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องรวมถึงข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 255 คน โดยขั้นตอน การดำเนินการดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการรวบรวมเก็บข้อมูลพร้อมแบบสอบถาม (เครื่องมือวิจัย)

- 2.2 นำแบบสอบถามซึ่งมีความสมบูรณ์ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลบุคลากรของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทาที่สังกัดในหน่วยงานจัดการเรียน การสอน ทั้งบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน วิชาการ จาก 6 คณะ 7 วิทยาลัย จำนวน 255 ชุด โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดย ใช้สถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ โดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เพื่ออธิบายปัจจัยส่วนบุคคลด้วยสถิติค่าร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency)

2. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการ ตลาดโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้การแปลผลของทานินท์ ศิลปวิจารณ์

(2550: 148) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง เห็นด้วย
- ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

3. การวิเคราะห์การประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (x) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้การแปลผลของธานินทร์ ศิลป์จารุ (2550: 148) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง เห็นด้วย
- ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing Statistics) มีดังนี้

4.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนสุนันทาการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้สถิติโดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม ซึ่งสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่อิสระจากกัน (Independent Sample t-test) ได้แก่ เพศ และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

4.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยเรื่องสภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และรูปแบบการประเมิน มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple Regression-Stepwise) หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด (Cohen, J. and other, 2003).

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 1

n = 255

การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านปัจจัยนำเข้า	4.09	0.80	เห็นด้วยมาก	2
ด้านกระบวนการ	4.08	0.80	เห็นด้วยมาก	3
ด้านผลลัพธ์	4.13	0.78	เห็นด้วยมาก	1
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.10	0.79	เห็นด้วยมาก	-

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (= 4.10) โดยด้านผลลัพธ์เป็นอันดับหนึ่ง (=4.13) รองลงมาได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า (=4.09) และด้านกระบวนการ (=4.08) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ระดับปฏิบัติที่คาดการณ์ของการดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพ 6 องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2557 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 2

n = 255

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	ระดับปฏิบัติที่คาดการณ์ (ระดับคะแนน)	ลำดับที่
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	4.07	0.91	เห็นด้วยมาก	3
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต	4.01	0.97	เห็นด้วยมาก	6
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา	4.02	0.99	เห็นด้วยมาก	5
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์	4.05	0.97	เห็นด้วยมาก	4
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน	4.11	0.92	เห็นด้วยมาก	1
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.09	.94	เห็นด้วยมาก	2
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.06	0.95	เห็นด้วยมาก	-

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับปฏิบัติที่คาดการณ์ของอาจารย์ที่มีต่อระดับปฏิบัติของการดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพ 6 องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (=4.06) โดยองค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียนเป็นอันดับหนึ่ง (=4.11) รองลงมาได้แก่ องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (=4.09) องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน (=4.07) องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ (=4.05) องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา (=4.02) และองค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต (=4.01) ตามลำดับ

จากการวิจัยเรื่องการคาดการณ์ระดับความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีสมมติฐานการวิจัย 2 ข้อ ดังนี้ สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิเคราะห์โดยใช้สถิติโดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม ซึ่งสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่อิสระจากกัน (Independent Sample t-test) และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวน

ทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้วิธี LSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง โดยระดับความเชื่อมั่น 95% ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (Ho) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. 2-tailed) มีค่าน้อยกว่า .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านบุคลากร ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ สามารถร่วมกัน

ทำนายความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เลือกใช้เทคนิค Stepwise ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ดังตารางที่ 3

ข้อ ที่	ข้อตกลงเบื้องต้น	เกณฑ์การทดสอบ	ผลการทดสอบ
1	ทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้น	ตัวแปรต้นกับตัวแปรตามต้องมีความสัมพันธ์เชิงเส้นพิจารณาจาก Scatter Plot	ตัวแปรทำนายมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม
2	ทดสอบค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระต่อกัน	ค่า Durbin Watson จากตาราง Model Summary (มีค่าอยู่ในช่วง 1.50-2.50)	ค่า Durbin Watson อยู่ระหว่าง 1.61 - 2.05 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน
3	ทดสอบค่าความคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติ	ค่า Sig ของ Kolmogorov-Smirnov จากตาราง Test of Normality มากกว่า .05	ค่า Sig ของ Kolmogorov-Smirnov อยู่ระหว่าง .20 - .70 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ
4	ทดสอบความสัมพันธ์หุ้รวมเชิงเส้นระหว่างตัวแปรต้น	- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r < 0.60$) - ค่า Tolerance ตัวแปรต้นทุกตัวมีค่าเข้าใกล้ 1	- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรต้นทุกตัว ($r < 0.645$) - ค่า Tolerance ตัวแปรต้นทุกตัวมีค่าเข้าใกล้ 1

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เลือกใช้เทคนิค Stepwise ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ สามารถอธิบายข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยพิจารณาจาก

Scatter Plot พบว่า ตัวแปรทำนายมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม กล่าวคือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลลัพธ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. ผลการทดสอบค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณาค่า Durbin-Watson จากตาราง Model Summary อยู่ระหว่าง 1.61

- 2.057 สรุปได้ว่ามีค่าความคลาดเคลื่อนมีความอิสระต่อกัน (มีค่าอยู่ในช่วง 1.50 – 2.50)

3. ผลการทดสอบค่าความคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติ เมื่อพิจารณาจากตาราง Test of Normality พบค่า Sig ของ Kolmogorov-Smirnov อยู่ระหว่าง .20-.70 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 กล่าวคือ ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ

4. ผลการทดสอบความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้นระหว่างตัวแปรต้นซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์ต้องไม่มีปัญหาเรื่อง (Multicollinearity) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่าตัวแปรทั้งหมดไม่มีความสัมพันธ์พหุเชิงเส้นระหว่างตัวแปรต้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต้นทุกตัว $r < 0.645$ และพิจารณาจากค่า Tolerance ของตัวแปรต้นทุกตัวมีค่าเข้าใกล้ 1

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยเรื่องสภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และรูปแบบการประเมิน

มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สมมติฐานที่ 2.1 ความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านปัจจัยนำเข้า สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านปัจจัยนำเข้า

H_1 : ความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านปัจจัยนำเข้า ดังตารางที่ 4

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยไม่ปรับมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยปรับมาตรฐาน	t	Sig.	Collinearity	
					Tolerance	VIF
ค่าคงที่	2.406		20.616**	.000		
ด้านปัจจัยนำเข้า (\bar{X}_1)	.415	.028	14.591**	.000	1.00	1.00
R = 0.677 SE_{est} = .17699 F = 212.908						
R² = 0.458 Adjusted R² = 0.456 Sig. of F = .000**						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 การทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่ดีกับตัวแปรตามโดยใช้การทดสอบเอฟ (F-test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าสมการที่สร้างขึ้นใช้ได้ และผลการทดสอบค่าที (t) พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ 1 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความสัมพันธ์ตัวแปรตามได้

ดังนั้นสามารถนำค่าสถิติที่เกี่ยวข้องมาเขียนรายงานในรูปแบบสมการการถดถอยเชิงพหุ โดยในระบบสมการสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามได้ร้อยละ 45.80 (สัมประสิทธิ์การกำหนดแบบปรับแก้เท่ากับ Adjusted R² = 0.458) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .677 (R = 0.677) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .17699

(SEest = .17699) ค่าคงที่ของสมการการถดถอยเชิงพหุในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ 2.406 (a = 2.406) และสามารถเขียนสมการการถดถอยเชิงพหุได้ 2 ลักษณะดังนี้

สมการการถดถอยเชิงพหุคะแนนดิบ

$$Y = 2.406 + .415X_1^{**}$$

สมการการถดถอยเชิงพหุคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .028Z_1^{**}$$

สมมติฐานที่ 2.2 ความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านกระบวนการสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H0 : ความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านกระบวนการ

H1 : ความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านกระบวนการ ดังตารางที่ 5

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ไม่ปรับมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ปรับมาตรฐาน	t	Sig.	Collinearity	
					Tolerance	VIF
ค่าคงที่	.809		8.102**	.000		
ด้านปัจจัยนำเข้า (X ₁)	0.381	0.622	22.809**	.000	.992	1.008
ด้านผลลัพธ์ (X ₃)	0.420	0.600	21.973**	.000	.992	1.008
R = 0.903 SE_{est} = .10372 F = 482.807						
R² = 0.815 Adjusted R² = 0.813 Sig. of F = .000**						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 การทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่ดีกับตัวแปรตามโดยใช้การทดสอบเอฟ (F-test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าสมการที่สร้างขึ้นใช้ได้ และผลการทดสอบค่าที (t) พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อยู่ 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้าและด้านผลลัพธ์ แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์ตัวแปรตามได้ดีและมีน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านผลลัพธ์ ตามลำดับ

ดังนั้นสามารถนำค่าสถิติที่เกี่ยวข้องมาเขียนรายงานในรูปแบบสมการการถดถอยเชิง พหุโดยในระบบสมการสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามได้ร้อยละ 81.5 (สัมประสิทธิ์การกำหนดแบบปรับแก้เท่ากับ Adjusted R² = 0.815) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .903 (R = .903) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .10372 (SEest = .10372) ค่าคงที่ของสมการการถดถอยเชิงพหุในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .809 (a = .809) และสามารถเขียนสมการการถดถอยเชิงพหุได้ 2 ลักษณะดังนี้

สมการการถดถอยเชิงพหุคะแนนดิบ

$$Y = .809 + 0.381X_1^{**} + 0.420X_3^{**}$$

สมการการถดถอยเชิงพหุคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.622Z_1^{**} + 0.600Z_3^{**}$$

สมมติฐานที่ 2.3 ความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านผลลัพธ์ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

Ho : ความสำเร็จในการบริหารงานด้าน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านผลลัพธ์

H1 : ความสำเร็จในการบริหารงานด้าน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์ ด้านผลลัพธ์ ดังตารางที่ 6

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยไม่ปรับมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยปรับมาตรฐาน	t	Sig.	Collinearity	
					Tolerance	VIF
ค่าคงที่	2.282		.000**	1.00		
ด้านปัจจัยนำเข้า (X ₁)	.340	.554	24560771.8832**	.00	.968	1.03
ด้านผลลัพธ์ (X ₃)	.377	.539	413905285.7926**	.00	.973	1.02
ด้านกระบวนการ (X ₂)	.283	.441	335323647.1119**	.00	.953	1.04
R = 1.000 SE_{est} = .000 F = 2.022						
R² = 1.000 Adjusted R² = 1.000 Sig. of F = 6.278**						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 การทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่ดีกับตัวแปรตามโดยใช้การทดสอบเอฟ (F-test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าสมการที่สร้างขึ้นใช้ได้ และผลการทดสอบค่าที (t) พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อยู่ 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านผลลัพธ์ และด้านกระบวนการ แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์ตัวแปรตามได้ดีและมีน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านผลลัพธ์ และด้านกระบวนการ ตามลำดับ

ดังนั้นสามารถนำค่าสถิติที่เกี่ยวข้องมาเขียนรายงานในรูปแบบสมการการถดถอยเชิงพหุ โดยในระบบสมการสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามได้ร้อยละ 100 (สัมประสิทธิ์การกำหนดแบบปรับแก้เท่ากับ Adjusted R² = 1.000) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 1.000 (R = 1.000) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .000 (SEest = .000) ค่าคงที่ของสมการการถดถอยเชิงพหุในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ 2.282 (a = 2.282) และสามารถเขียนสมการการถดถอยเชิงพหุได้ 2 ลักษณะดังนี้

สมการการถดถอยเชิงพหุคะแนนดิบ

$$Y = 2.282 + 0.340X1^{**} + 0.377X3^{**} + 0.283X2^{**}$$

สมการการถดถอยเชิงพหุคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .554Z1^{**} + 0.539Z3^{**} + 0.441Z2^{**}$$

สมมติฐานที่ 2.4 ปัจจัยด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพมีอิทธิพลต่อเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จำนวน 6 องค์กรประกอบ 14 ตัวบ่งชี้

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพไม่มีอิทธิพลต่อเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จำนวน 6 องค์กรประกอบ 14 ตัวบ่งชี้

H_1 : ปัจจัยด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพมีอิทธิพลต่อเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร จำนวน 6 องค์กรประกอบ 14 ตัวบ่งชี้ ดังตารางที่ 7

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยไม่ปรับมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยปรับมาตรฐาน	t	Sig.	Collinearity	
					Tolerance	VIF
ค่าคงที่	3.432		13.499**	.000		
ด้านปัจจัยนำเข้า (X_1)	.155	.156	2.506**	.013	1.00	1.00
$R = .156$ $SE_{est} = .38548$ $F = 6.278$						
$R^2 = .024$ $Adjusted R^2 = .020$ $Sig. of F = .000^{**}$						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 7 การทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่ดีกับตัวแปรตามโดยใช้การทดสอบเอฟ (F-test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าสมการที่สร้างขึ้นใช้ได้ และผลการทดสอบค่าที (t) พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 1 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์ตัวแปรตามได้ดีและมีน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระแต่ละตัว

ดังนั้นสามารถนำค่าสถิติที่เกี่ยวข้องมาเขียนรายงานในรูปสมการการถดถอยเชิงพหุ โดยในระบบสมการสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของ

ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามได้ร้อยละ 100 (สัมประสิทธิ์การกำหนดแบบปรับแก้เท่ากับ $Adjusted R^2 = 0.024$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.156 ($R=0.156$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .38548 ($SE_{est} = 0.38548$) ค่าคงที่ของสมการการถดถอยเชิงพหุในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ 3.432 ($a = 3.432$) และสามารถเขียนสมการการถดถอยเชิงพหุได้ 2 ลักษณะดังนี้

สมการการถดถอยเชิงพหุคะแนนดิบ

$$Y = 23.432 + 0.155X1^{**}$$

สมการการถดถอยเชิงพหุคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.156Z1^{**}$$

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการคาดการณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

จากผลการคาดการณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวมประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ทั้ง 3 ด้านภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ วายูวรรณะ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับดีมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของคณะกรรมการดำเนินงานการวิจัยสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง (2554) ศึกษาเรื่อง การประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรังพบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดตรังโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาแต่ละด้านได้แก่ด้านการบริหารจัดการด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรและด้านการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในก็จะมีค่าเฉลี่ยที่ระดับมากทั้งสามด้าน

และจากการศึกษาการคาดการณ์ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาพบว่า ตัวแปรปัจจัยด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ รวมทั้งตัวแปรปัจจัยด้านเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรจำนวน 6 องค์ประกอบ มีอิทธิพลในทางบวกต่อตัวแปรความสำเร็จของการดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อิทธิพลระหว่างตัวแปรดังกล่าวแสดงให้เห็นความแปรผันระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ รวมทั้งตัวแปรปัจจัยด้านเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรจำนวน 6 องค์ประกอบ มีอิทธิพลในทางบวกต่อตัวแปรความสำเร็จของการดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาก็คือหากมีระบบบริหารงานด้านการประกันคุณภาพได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ รวมทั้งด้านเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรจำนวน 6 องค์ประกอบที่ดี ย่อมส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาได้เช่นกัน ฉะนั้นการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรจำนวน 6 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนสุนันทาภาพรวม และเมื่อพิจารณาอิทธิพลตัวแปรบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรจำนวน 6 องค์ประกอบกับความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาโดยจำแนกเป็นรายด้านดังนี้

ปัจจัยการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่าปัจจัยนำเข้ามีอิทธิพลในทางบวกต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปัจจัยการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ ด้านกระบวนการ พบว่า กระบวนการมีอิทธิพลในทางบวกต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปัจจัยการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ ด้านผลลัพธ์พบว่า ผลลัพธ์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

หากทำการวิเคราะห์อิทธิพลระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ภาพรวม กล่าวคือ ตัวแปรต้นด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามภาพรวม พบตัวแปรปัจจัยด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ ด้านปัจจัยนำเข้ามีอิทธิพลในทางบวกต่อตัวแปรปัจจัยด้านเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร จำนวน 6 องค์ประกอบภาพรวม ปัจจัยด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ ด้านกระบวนการมีอิทธิพลในทางบวกต่อตัวแปรปัจจัยด้านเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จำนวน 6 องค์ประกอบและ

ปัจจัยด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ ด้านผลลัพธ์มีอิทธิพลในทางบวกต่อตัวแปรปัจจัยด้านเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร จำนวน 6 องค์ประกอบ ภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปี่ยมสุข ทุงกาวิ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคลากร สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ได้แก่ รายได้ ทัศนคติ อายุและประสบการณ์ในการทำงาน รวมถึงปัจจัยการรับรู้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของบุคลากรสำนักหอสมุดกลาง ได้แก่ การรับรู้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และประสบการณ์การทำงานในสำนักงานหอสมุดกลาง

จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่าอาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะแต่ละคณะมีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน รวมทั้งลักษณะบุคลิกของนักศึกษาที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การคาดการณ์ระดับความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกัน

คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาดังนี้

1.1 อาจารย์มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ รวมทั้งด้านเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรจำนวน 6 องค์ประกอบ อยู่ในระดับสูงที่สุด ทำให้ทราบว่าอาจารย์มีความต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยเน้นการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพไม่ว่าจะเป็นปัจจัยนำเข้า อาทิเช่น นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นความร่วมมือ ประสานงานอย่างต่อเนื่องระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงาน และหลักสูตรการ วางแผนการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับและใช้เป็นแหล่งอ้างอิงการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาได้การดำเนินงานจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาไว้อย่างเป็นระบบและพร้อมสำหรับเรียกใช้ตลอดเวลาบุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาและองค์ประกอบของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีความเหมาะสมและการมีการจัดบรรยากาศ อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมให้อำนวยอำนวยต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เช่น เอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลสารสนเทศ อย่างเหมาะสมและเพียงพอ ด้านกระบวนการ อาทิเช่น ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการที่รองรับการประเมินคุณภาพภายนอกการแจ้งผลการประเมินคุณภาพการศึกษาแก่สาขาวิชา และคณะที่ได้รับการประเมินคุณภาพเสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนดการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนตามกำหนดรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาต่อสาขาวิชา คณะมหาวิทยาลัยสามารถนำไปปรับใช้ได้ต่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาช่วยรักษาคุณภาพได้อย่างดีและด้านผลลัพธ์ อาทิเช่น ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในที่รับรองโดยต้นสังกัดผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอกและผลการขึ้น ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมภายนอกสถาบัน และควรมุ่งเน้นด้านเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรจำนวน 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน ได้แก่ ผลการดำเนินการหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติการประเมินผู้เรียนการวางระบบผู้สอน และกระบวนการจัดการเรียนการสอน และสาระของรายวิชาในหลักสูตรตามลำดับ รองลงมาองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานได้แก่ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ได้แก่ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ ได้แก่ การบริหารและพัฒนาอาจารย์คุณภาพ

อาจารย์และผลที่เกิดกับอาจารย์ตามลำดับองค์ประกอบที่ 3 นักศึกษาได้แก่ ผลที่เกิดกับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา และการรับนักศึกษา ตามลำดับและองค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต ได้แก่ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา ฉะนั้นทางมหาวิทยาลัยควรมีการอบรม ส่งเสริม สนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา

1.2 อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกัน ทำให้ทราบว่าควรมีการส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์เห็นความสำคัญของการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่เหมาะสมในแต่ละคณะ และมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า

อาจารย์เป็นกลุ่มเป้าหมายเดียวสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำการวิจัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษา ความคาดหวังของนักศึกษาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาทังสิ้นทั้งนี้เพื่อสามารถนำข้อมูลมา พัฒนาการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาได้ดียิ่งขึ้น

2.2 สำหรับประเด็นพิจารณาในด้านการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพ ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพสำหรับเจ้าหน้าที่ด้านการประกันคุณภาพโดยตรง เพื่อเป็นต้นแบบให้แก่ผู้ที่สนใจ ในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพในอนาคต

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง. (2554). “การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง.” การศึกษาวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จินตนา สระทองขาว. (2554). “ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนินทร ศรีทอง. (2551). “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวังในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในตามการรับรู้ของบุคลากรของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

- ธวัชชัย ดีเจริญ. (2552). “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธวัชชัย ศุกดิษฐ์. (2557). การพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: บริษัทวีอินเตอร์พรีนท์.
- ประนอม รอดวินิจ. (2553). การศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์. สุรินทร์: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
- เปี่ยมสุข ทุงกาวิ. (2557). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคลากร สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” งานวิจัย สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิเชษฐ์ วายูวรรณะ. (2550). “การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กองนโยบายและแผน. (2557). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา 2557. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรวี คุนาลัย. (2555). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education) (TQF : HEd). กรุงเทพฯ.
- Cohen, J., Cohen, P., West, S. G. and Aiken, L. S. (2003). Applied multiple regression/correlation analysis for behavioral sciences. 3rd. New Jersey: Lawrence Erlbaum Association.
- Elaine El-Khawas. (2013). “Quality assurance as a policy instrument: what’s ahead?.” Quality in Higher Education 19, 2: 248-257.
- Lim,D. (1999). “Quality Assurance in Higher Education in Developing Countries.” Assessment Evaluation in Higher Education 24, 4: 379-390.
- Jan Kleijnen and Diana Dolmans. (2014). “Effective quality management requires a systematic approach and a flexible organisational culture: a qualitative study among academic staff.” Quality in Higher Education 20, 1: 103-126.
- Jason M. Iodje and Agnes Bonsanquet. (2013). “Evaluating quality learning in higher education : re-examining the evidence.” Quality in Higher Education 20,1: 3-33.